

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 4 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van ..... en ..... mede voor haar minderjarige zoon (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 27 maart 2008, verzonden op 9 april 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

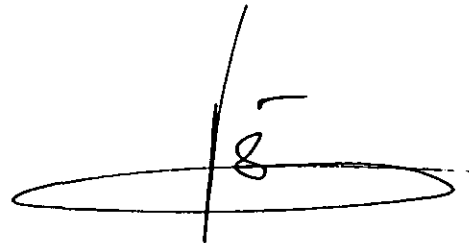
w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2008

205.

Verzonden: 9 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nrs.: AWB 07/22893, 07/34518 en 07/34526

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op _____ eiser

geboren op _____ eiseres,
mede ten behoeve van haar minderjarige zoon _____ geboren op _____, en

geboren op _____ eiser 2,
van Mongolische nationaliteit,
tezamen ook: eisers,
gemachtigde: mr. W.J.C. Schalken, advocaat te Zutphen,

en

de **Staatssecretaris van Justitie**
verweerder,
gemachtigde: mr. C.H.H.P.M. Kelderman, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij afzonderlijke besluiten van 4 mei 2007 heeft verweerder afwijzend beslist op de herhaalde aanvragen van eisers van 20 maart 2006 om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Bij brief van 31 mei 2007 hebben eisers tegen die besluiten beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 6 maart 2008, waar de gemachtigden van partijen zijn verschenen. Eisers zijn niet verschenen.

2. Motivering

2.1 De rechtbank stelt vast dat eiser 1 en eiseres reeds op 13 april 2001 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd hebben ingediend. Eiseres heeft die aanvraag mede ingediend ten behoeve van haar – toentertijd – minderjarige zoon eiser 2. Bij afzonderlijke besluiten van 25 januari 2002 heeft verweerder deze aanvragen

Reg.nrs.: AWB 07/22893, 07/34518 en 07/34526

2

---

afgewezen. Na ongegrondverklaring van het beroep van eisers bij uitspraak van 15 januari 2004 (AWB 02/15012 en 02/15019) door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht, en intrekking van het hiertegen ingestelde hoger beroep bij brief van 12 maart 2004, zijn voormelde besluiten van 25 januari 2002 in rechte onaantastbaar geworden.

2.2 Het toetsingskader in deze zaak wordt derhalve bepaald door artikel 4:6, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), gelezen in verbinding met artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

2.3 Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling), onder meer in de uitspraak van 4 april 2003 (zaak nr. 200206882/1, JV 2003/219, geeft artikel 4:6 van de Awb voor de bestuurlijke besluitvorming invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem). De bepaling verlcen het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden (nova) ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch laat het vrij om inhoudelijk op zo'n aanvraag te beslissen.

Voormeld algemeen beginsel geldt ook de rechtspraak: buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. Voor de bestuursrechtspraak in vreemdelingenzaken vindt het beginsel nadere invulling in het bepaalde in artikel 8:1 van de Awb, gelezen in verband met artikel 69 van de Vw 2000. Deze wettelijke bepalingen verzetten zich ertegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit. Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat. Voor de rechter geldt het beperkte toetsingskader derhalve ook, indien het bestuursorgaan artikel 4:6, tweede lid, van de Awb niet heeft toegepast. De regels inzake de toegang tot de rechter staan niet ter vrije beschikking van partijen, maar zijn van openbare orde.

Uit voormelde uitspraak van 4 april 2003 en uit de uitspraak van de Afdeling van 20 april 2007 (zaak nr. 200700590/1, JV 2007/263) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het hiervoor uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45) voordoen.

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelcet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit

Reg.nrs.: AWB 07/22893, 07/34518 en 07/34526

3

konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Teneinde te worden aangemerkt als een nieuw gebleken feit in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb, dient een alsnog overgelegd document te kunnen worden aanvaard als objectieve bron die de feiten, gesteld in het asielrelaas, bevestigt, zodat het relaas in het licht daarvan opnieuw onder ogen moet worden gezien.

2.4 Verweerder heeft zich in het verweerschrift van 29 oktober 2007 op het standpunt gesteld dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten en omstandigheden in voormelde zin. De rechtbank volgt verweerder in dit standpunt, waartoe het volgende wordt overwogen.

Tussen partijen is niet in geschil dat eisers van alle door hen ingebrachte in de Mongoolse taal opgestelde aan internet ontleende documenten geen vertalingen hebben overgelegd die zijn uitgevoerd door een beëdigd vertaler, terwijl geen van de documenten betrekking hebben op eisers zelf. De stukken kunnen daarom niet worden aangemerkt als nova.

Eisers hebben voorts aangevoerd dat tijdens de presentatie bij de Mongolische ambassade te Brussel op 14 juni 2004 hun asioldossier, in aanwezigheid van twee vrouwelijke medewerkers van de IND, is getoond bij de Mongolische ambassade, ten gevolge waarvan de Mongolische autoriteiten op de hoogte zijn geraakt van de door eiser 1 in het kader van zijn eerste asielaanvraag afgelegde verklaringen en hij thans in de negatieve aandacht van die autoriteiten staat. Naar het oordeel van de rechtbank is op voorhand uitgesloten dat dit kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust. Voor zover eisers al zouden moeten worden gevolgd in hun stelling dat hun asioldossier bij de Mongolische ambassade is getoond, en derhalve ter kennis van de Mongolische autoriteiten is gekomen, brengt deze omstandigheid immers niet met zich dat aannemelijk is dat eisers thans in de negatieve aandacht van de autoriteiten in Mongolië staan. Daarbij is het volgende van belang.

Gelet op voormelde uitspraak van deze rechtbank van 15 januari 2004, nevenzittingsplaats Utrecht, is in rechte komen vast te staan dat eisers geen verdragsvluchtelingen zijn en dat niet aannemelijk is dat zij bij een gedwongen verwijdering naar Mongolië een reëel risico lopen om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Blijkens het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van november 2003 zijn er voorts zijn geen aanwijzingen dat terugkerende uitgeprocedeerde asielzoekers in Mongolië het risico lopen anders te worden behandeld dan anderszins reizende Mongoliërs, of problemen zullen ondervinden wegens hun eerdere verblijf in het buitenland dan wel als gevolg van hun (afgewezen) asielaanvraag in het buitenland. Door eisers zijn geen concrete aanknopingspunten aangedragen die aanleiding geven voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van dit ambtsbericht.

Gelet op het voorgaande kan het opsporen en horen van voormelde medewerkers van de IND, zoals namens eisers bepleit, redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak, zodat de rechtbank geen grond ziet voor heropening van het onderzoek met toepassing van artikel 8:68 van de Awb.

Reg.nrs.: AWB 07/22893, 07/34518 en 07/34526

4

Eiser 2 heeft aan zijn aanvraag geen (zelfstandige) asielrechtelijk relevante motieven ten grondslag gelegd, zodat ook in zoverre geen sprake is van rechtens relevante nova.

Voor zover namens eisers is beoogd te betogen dat de suikerziekte van eiser 1 moet worden gezien als een novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb, overweegt de rechtbank als volgt. In de gronden van beroep noch in de (in de gronden van beroep als herhaald en ingelast beschouwde) zienswijze is iets aangevoerd met betrekking tot de suikerziekte van eiser 1. Eerst ter zitting is zijdens eisers het standpunt van verweerder weersproken, hetgeen naar het oordeel van de rechtbank in een zo laat stadium is dat dit in strijd met de beginselen van een goede procesorde moet worden geacht. Daarom zal de rechtbank het betoog niet in haar beoordeling zal betrekken.

2.5 Gesteld noch gebleken is dat zich een voor eisers relevante wijziging van het recht voordoet, ten gevolge waarvan het hiervoor uiteengezette toetsingskader toepassing ontbeert. Evenmin is gebleken van bijzondere feiten en omstandigheden op grond waarvan de noodzaak bestaat om het eerder vermelde beoordelingskader buiten toepassing te laten.

2.6 Verweerder heeft de herhaalde aanvraag van eisers dan ook terecht afgewezen.

2.7 De beroepen dienen ongegrond te worden verklaard. Voor een veroordeling in proceskosten bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. E.H.T. Rademaker en in het openbaar uitgesproken op 27 maart 2008 in tegenwoordigheid van mr. F.S. Zwerwer als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

- 9 APR 2008

De griffier van de
rechtbank te Zutphen

Mr W. J. C. S C H A L K E N

A D V O C A A T & P R O C U R E U R

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 2 MEI 2008	
ZAAKNR.	200803211
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de voorzitter van de Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Verdelingszaken
 Postbus 20019
 2500 EA 'S-GRAVENHAGE

FAX: 070 - 3 65 13 80 Tevens per post

Zutphen, 2 mei 2008

Betreft:

Voornaam:

Geb:

zijn echtgenote:

en:

en:

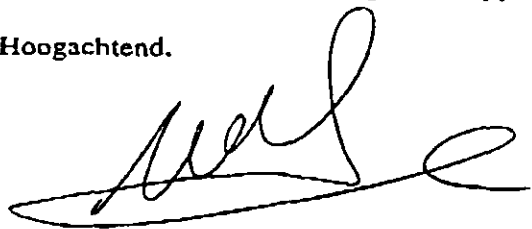
Proc.nr:

Awb. 07/22893, 07/34518, 07/3452695

Geachte Griffier,

Bij dezen gelieve u aan te treffen het appèlschrift in bovengenoemde zaak, alsmede de uitspraak waartegen het appèl zich richt.

Hoogachtend.

W.J.C. Schalken

Mr W. J. C. **S** C H A L K E N

ADVOCaat & PROCUREUR

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 2 MEI 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: OO: PAR:

Aan de voorzitter van de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113.
2500 EA 's-Gravenhage.

APPÈLSCHRIFT

Betreft:
Voornaam:
Geb:
alsmede voor zijn echtgenote:

voornaam:
geb:
en hun beider minderjarige zoon:

geb:
alsmede voor hun beider zoon:

geb:
Nationaliteit: Mongoolse
IND: 0104.13.8066.
Proc.nr: Awb. 07/22893, 07/34518, 07/3452695
Adres: AZC Luttelgeest.

Gemachtigde: W.J.C. Schalken
Adres: Jan Vermeerstraat nr 48
7204 CN te Zutphen
Tel: 0575 - 511 032
Fax: 0575 - 519 560

Omschrijving bestreden uitspraak:
Proc.nr: Awb 07/22893, 07/34518, 07/3452695,
Rechtbank: Zutphen
Uitspraak Rb: 27 maart 2008
Verzending uitspraak: 09 april 2008.
Omschrijving uitspraak: Het beroep is ongegrond verklaard

Geeft eerbiedig te kennen: ->

1 van 3. en de zijnen, IND: 0104.13.8066, Appel tegen
uitspr. Proc.nr: 07/22893, 07/34518, 07/3452695., Rechtbank Zutphen.

Jan Vermeerstraat 48, 7204 CN Zutphen - telefoon 0575-511032, fax 0575-519560 - POSTBANK 3958900
rekening deurdenheer: POSTBANK 5744365

Mr w. J. C.

S

C H A L K E N

A D V O C A A T & P R O C U R E U R

Geeft eerbiedig te kennen:

1. mede namens zijn echtgenote en twee zonen voornoemd, hierna te noemen appellanten, die in deze zaak woonplaats kiest ten kantore van de advocaat en procureur mr W.J.C. Schalken, Jan Vermeerstraat nr 48 te Zutphen, die met het recht van vervanging bij deze expliciet verklaart dat hij door eisders, in casu tevens appellanten, bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.

2. Appellanten wensen tegen de uitspraak van de Rechtbank in appèl te komen. De grieven tegen deze uitspraak luiden als volgt:

3. Ten onrechte heeft de Rechtbank achterwege gelaten twee getuigen van de IND op te (doen) roepen:

3a: Zonder voormelde getuigen gehoord te hebben heeft de Rechtbank aangenomen dat er geen sprake is van nieuwe feiten zoals is bedoeld in art 4:6 van de Awb.

Inleidings:

Op 15 jan 2004 heeft de Rechtbank Utrecht het beroep van appellanten ongegrond verklaard. Daarmee waren appellanten in Nederland "uitgeprocedeerd" en moesten zij het land verlaten.

Nadat appellanten waren uitgeprocedeerd hebben zij meegewerkt aan hun uitzetting in die zin dat zij onder verantwoordelijkheid van de Nederlandse staat, IND, een bezoek hebben gebracht aan de Mongoolse ambassade in Brussel teneinde een L.P. te verwerven.

Bij dat bezoek aan de ambassade waren twee vertegenwoordigsters van de IND aanwezig die in het bezit waren van het dossier van appellanten.

Door appellanten is zowel tegenover de IND alsook tegenover de Rechtbank betoogd dat met het meevoceren van hun dossiers geen ander doel kon dienen dan daarvan inzage te geven aan de Mongoolse ambassade. De IND heeft deze stelling nooit ontkend.

Ad 3: Teneinde helderheid te verschaffen omtrent de vraag of al dan niet inzage is gegeven van het asiëldossier van appellanten aan de Mongoolse ambassade, is door appellanten verzocht de namen van de IND-functionarissen bekend te maken zodat deze als getuigen konden worden opgeroepen. Door de IND is geweigerd deze namen te geven. Na deze weigering is door appellanten deze vraag voorgelegd aan de Rechtbank te Zutphen. De rechtbank te Zutphen heeft achterwege gelaten aan de IND op te dragen deze getuigen op te sporen teneinde hen als getuigen te kunnen horen. Nu de Rechtbank dit achterwege heeft gelaten heeft zij de gronden van het beroep onvoldoende onderzocht en is op dat punt dus in gebreke gebleven.

Ad 3a: ->

2 van 3. en de zijnen, IND: 0104.13.8066, Appel tegen uitspr. Proc.nr: 07/22893, 07/34518, 07/3452695., Rechtbank Zutphen.

Mr W. J. C.

S

C H A L K E N

ADVOCaat & PROCUREUR

Ad 3a: Nu de Rechtbank achterwege heeft gelaten de getuigen te horen heeft zij er geen zicht op gekregen wat er wel en niet aan de Mongoolse is getoond dan wel is meegedeeld.

Daarmee heeft de Rechtbank onvolledig en onzorgvuldig onderzoek gedaan. Dat zo zijnde heeft de Rechtbank niet tot de conclusie kunnen komen:

"... brengt deze omstandigheid immers niet met zich dat aannemelijk is dat eisers thans in de negatieve aandacht van de autoriteiten in Mongolië staan."

Met andere woorden dat er geen sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden zoals is bedoeld in art 4:6 van de Awb.

4. Op grond van het voorgaande stelt appellant dat uitspraak van de Rechtbank onzorgvuldig is, onvoldoende gemotiveerd is, derhalve in strijd met het recht is waardoor deze niet in stand kan blijven.

Redenen waarom:

Appellant zich tot uw Afdeling wendt met het eerbiedig verzoek de hestreden uitspraak te vernietigen en te bepalen dat:

Primair zelf doende:

Het beroep alsnog gegrond te verklaren en het besluit van de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 29 november 2002 te vernietigen.

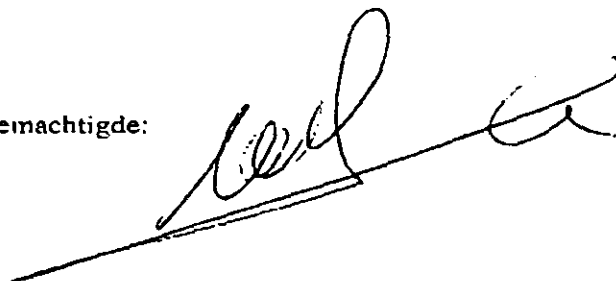
Subsidiair:

de Rechtbank binnen een door u te bepalen termijn en met inachtneming van hetgeen in uw uitspraak zal worden overwogen een nieuwe beslissing op het beroep zal dienen te nemen.

De Staat der Nederlanden te veroordelen in de door appellant te maken proceskosten, daaronder begrepen het salaris van de gemachtigde.

Zutphen, 2 mei 2008.

Gemachtigde:

¹. Zie uitspraak: derde alinea van § 2.4.

3 van 3. en de zijnen, IND: 0104.13.8066. Appel tegen uitspr. Proc.nr: 07/22893, 07/34518, 07/3452695., Rechtbank Zutphen.